

Конфліктологічна компетентність – це інтегральна характеристика особистості фахівця, що визначає його готовність і здатність до виконання професійних функцій у сфері управління, адміністрування та міжнародних відносин, прийняття оптимальних рішень із застосуванням професійних знань і попереднього досвіду для досягнення потрібного результату через володіння технологіями спілкування та врахування особливостей міжкультурного ділового спілкування. Вона розглядається як один із компонентів професійної готовності особистості фахівця.

Таким чином, ми розглянули зміст конфліктологічної компетентності фахівців управління, адміністрування та міжнародних відносин, її структуру, що стане основою для подальших наукових досліджень професійної компетентності фахівців зазначених сфер та сприятиме сталому розвитку економіки.

Інформаційні джерела:

1. Митяева А. М. Конфликтологическая компетентность будущего специалиста как предмет научного исследования. *Ученые записки Орловского государственного университета. Серия: Гуманитарные и социальные науки.* 2012. № 2 (46). С. 273-280.

УДК 37.016:81-028.31

О.М. Муравйова (ХДУХТ, Харків)

В.О. Архипова (ХНУРЕ, Харків)

ПРЕДМЕТНО-МОВНА ІНТЕГРАЦІЯ ЯК ОСНОВА ІНТЕНСИВНОГО МЕТОДУ ВИВЧЕННЯ ЛІНГВІСТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН У НЕМОВНИХ ЗВО

Останнім часом ринок освітніх технологій рясніє пропозиціями з найрізноманітніших прийомів вивчення англійської мови і питання про методику, яка використовується при навчанні, стає все більш актуальним.

Очевидним є той факт, що в кінці ХХ ст. відбулися великі зміни в методах викладання англійської мови. Якщо раніше всі пріоритети віддавалися граматиці, механічному оволодінню лексичним матеріалом, читанню та перекладу, а завдання пропонувалися однакові (читання та переклад тексту, запам'ятовування нових слів, переказ, текстові вправи), з недавнього часу вивчення мови стало більш функціональним.

Величезна кількість фахівців в різних областях науки, культури, бізнесу, техніки і інших областей людської діяльності стали вважати навчання іноземних мов знаряддям виробництва. Їх не цікавить ні теорія, ні історія мови – іноземна мова, в першу чергу англійська, потрібна їм виключно з функціональної точки зору, для використання в різних сферах життя як засіб реального спілкування з людьми з інших країн. Викладання мови набуло прикладного характеру, в той час як раніше воно було порівняно абстрактним, теоретичним.

Останнім часом особливої популярності набуває інтенсивний метод навчання іноземної мови, який у стислий строк дозволяє отримати навички спілкування та розуміння співрозмовника. Вивчати іноземну мову інтенсивно дозволяє висока ступінь шаблонності – ця мова на 25% складається з кліше. Запам'ятовуючи й відпрацьовуючи певне коло «сталих виразів», ви в принципі зможете порозумітися і зрозуміти співрозмовника. Інтенсивний метод спрямований на формування «виразної мовної поведінки», і тому має мовний характер.

Більшість сучасних підходів до вивчення іноземної мови співвідносяться з комунікативною методикою, інтегрованою з деякими традиційними елементами викладання. Основна мета цієї методики – навчити студента спочатку вільно говорити на мові, а потім думати.

При складанні оксфордських і кембриджських навчальних комплексів за основу береться цей же принцип. У комплексах відсутні механічні відтворювальні вправи: їх місце займають ігрові ситуації, робота з партнером, завдання на пошук помилок, порівняння та зіставлення, що підключає не тільки пам'ять, а й логіку, вміння мислити аналітично і образно. Весь комплекс прийомів дозволяє створити англійське середовище, в якому повинні «функціонувати» студенти: читати, спілкуватися, брати участь в рольових іграх, висловлювати свої думки, робити висновки. Оксфордські та кембриджські курси орієнтовані на розвиток не тільки мовних знань, але також креативних здібностей і загального кругозору студентів. В даних комплексах широко використовується лінгвістичний і соціокультурний підхід і при вивченні мови враховуються культурні особливості країни.

З'явився такий термін, як інтегрований підхід до навчання іноземної мови (Integrated Teaching Approach). Однак у це поняття різними авторами вкладається різний зміст. На думку одних, це «об'єднання функціональних і методичних аспектів навчання англійської мови». Інші вважають, що основною інтегрованого підходу є «комунікативна методика з інтеграцією в неї частини практичних основ деяких класичних методів».

Важливу роль відіграє також і час, який відводиться на вивчення іноземної мови в загальній програмі навчання. Однак питання про збільшення цього часу в більшості випадків навіть не розглядається.

Інтеграція такого роду в великій мірі задовольняє потреби студентів, які зацікавлені в першу чергу в прикладному аспекті іноземної мови і в даному контексті предметно-мовне інтегроване навчання CLIL (Content and Language Integrated Learning) представляє великий інтерес. Предметно-мовне інтегроване навчання (CLIL) являє собою такий метод навчання, при якому частина предметів викладається іноземними мовами. Мова стає не об'єктом навчання, а його засобом. При визначенні основних принципів методичного підходу CLIL в різних європейських країнах виділяється п'ять основних аспектів, що охоплюють культурне, соціальне та мовне середовище і спрямовані на вирішення предметних і освітніх завдань.

Безсумнівно, метод CLIL дозволяє вирішувати багато освітніх завдань. Вивчення іноземної мови і немовного предмета одночасно є додатковим засобом для досягнення освітніх цілей. Крім того, слід зазначити соціальні, психологічні та економічні аспекти цього методу, які відповідають основним цілям сучасної світової спільноти.

УДК 37.018.43:004:81'243

О.М. Муравйова (*ХДУХТ, Харків*)

М.І. Крупей (*ХДУХТ, Харків*)

ОСВІТНІ ВЕБ-РЕСУРСИ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Як відомо, одним з актуальних засобів навчання сьогодні є вебсайт (від англ. web – павутина, мережа, і site – місце), «сукупність електронних документів (файлів) приватної особи або організації в комп'ютерній мережі, об'єднана під однією адресою (доменним ім'ям або IP-адресою)».

Як пише Д. А. Калінін, освітній сайт або портал – це цілісна, концептуально обґрунтована і структурно вибудована система, що об'єднує в собі взаємозв'язані між собою веб-сторінки, зміст яких підпорядковано загальній ідеї і виражено в конкретних цілях і завданнях кожної з них.

Він виділяє 5 видів освітніх сайтів: